

Sygn. akt I C 186/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2018 r. w Piszcu na rozprawie

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. M. kwotę 3 035,77 zł (trzy tysiące trzydzieści pięć złotych 77/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08.09.2016r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. M. kwotę 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa złote 80/100)) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25.10.2016r. do dnia zapłaty.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. M. kwotę 1 391 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Nakazuje zwrócić pozwanemu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 511,89 zł z tytułu niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt I C 186/17

UZASADNIENIE

T. M. wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę:

- kwoty 3 035,77 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 8 września 2016 roku do dnia zapłaty,

- kwoty 442,80 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że 7 sierpnia 2016 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność P. F.. Sprawca szkody posiadał polisę OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi, który na podstawie sporządzonej wyceny kosztorysowej przyznał zaniżone odszkodowanie w wysokości 3 706,83 złotych. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej 9 września 2016 roku pomiędzy powodem, a P. F., powód nabył całość praw do odszkodowania za przedmiotową szkodę w pojeździe marki A. (...). Następnie powód zlecił rzeczoznawcy

samochodowemu wykonanie prywatnej wyceny, z której wynika, że wysokość przedmiotowej szkody wynosi 6 742,60 złotych. Za sporządzenie wyceny powód uiszczył kwotę 442,80 złotych, które to koszty pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą na zasadzie art. 361 k.c., bowiem zostały poniesione przez powoda celem wykazania wysokości szkody w pojeździe.

Powód wskazał, że przedmiotowe roszczenie w zakresie kwoty 3 035,77 złotych stało się wymagalne 7 września 2016 roku, to jest 30 dni od dnia zgłoszenia szkody pozwanemu przez poszkodowanego P. F., stąd powód dochodzi odsetek od dnia następnego po dniu wymagalności roszczenia.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu zakwestionował roszczenie powoda tak co do zasady, jak i wysokości. W ocenie pozwanego wypłacone dotąd odszkodowanie w kwocie 3 706,83 złotych w pełni kompensuje rzeczywistą szkodę poniesioną przez poszkodowanego, zaś roszczenie o zwrot kosztu prywatnej kalkulacji naprawy wykracza poza granice odpowiedzialności pozwanego. Uwzględnienie niniejszego powództwa prowadziłoby jedynie do bezpodstawnego wzbogacenia się powoda. Ponieważ powód nie wykazał, iż dokonano naprawy przedmiotowego pojazdu i poniesiono koszt naprawy obejmujący ceny nowych, oryginalnych części zamiennych, zdaniem pozwanego zasadnym jest przyjęcie, przy obliczaniu kwoty odszkodowania, cen części zamiennych podanych w kalkulacji naprawy sporządzonej w toku postępowania likwidacyjnego szkody oraz przyjęcie średniej stawki za robociznę w wysokości 54 zł/rbh.

Pozwany zakwestionował także roszczenie odsetkowe pozwu. Podniósł, że wobec nie przedstawienia przez powoda w wymaganym terminie dowodu w postaci faktury/rachunku za naprawę przedmiotowego pojazdu, pozwany nie miał możliwości weryfikacji kosztu naprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7 sierpnia 2016 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki A (...) o nr rej. (...), stanowiący własność P. F..

W dacie powyższego zdarzenia sprawca szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(okoliczności bezsporne)

W dniu 9 sierpnia 2016 roku P. F. zgłosił szkodę powstałą w pojeździe wskazanemu wyżej ubezpieczycielowi.

Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne szkody, uznał swoją odpowiedzialność i decyzją z 6 września 2016 roku przyznał i wypłacił P. F. odszkodowanie w kwocie 3 706,83 złotych.

(okoliczności bezsporne, dowód: dokumentacja likwidacji szkody k. 9; kalkulacja naprawy k. 19-24)

W dniu 9 września 2016 roku P. F. zawarł z T. M. umowę cesji praw, na mocy której przelał na rzecz wyżej wymienionego przysługującą mu względem (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. wierzytelność w związku ze szkodą powstałą w pojeździe marki A (...) o nr rej. (...) w wyniku kolizji mającej miejsce w dniu 7 sierpnia 2016 roku.

(okoliczność bezsporna, dowód: umowa cesji praw k. 7, zawiadomienie o cesji wierzytelności wraz z potwierdzeniem nadania k. 6 i 8)

T. M., nie zgadzając się z ustaleniami ubezpieczyciela, wystąpił o sporządzenie prywatnej opinii, którą wykonali rzeczoznawcy samochodowi D. R. i M. J. w dniu 29 września 2016 roku określając wartość szkody w pojeździe A (...) o nr rej. (...) na kwotę 6 742,60 złotych brutto.

Koszt sporządzenia wskazanej wyżej prywatnej opinii wyniósł 442,80 złotych i został poniesiony przez T. M..

(dowód: opinia techniczno-ekonomiczna k. 11-18; faktura VAT k. 10)

P. F. w dalszym ciągu jest właścicielem pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...). Nie wymienił w tym pojeździe części uszkodzonych w wyniku przedmiotowej kolizji.

(dowód: zeznania świadka P. F. k. 90-90v)

Koszt przywrócenia pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) do stanu sprzed szkody powstałej 7 sierpnia 2016 roku, według cen z daty szkody, przy zastosowaniu nowych oryginalnych sygnowanych logiem producenta części zamiennych, a także przy przyjęciu stawki 100 złotych za roboczogodzinę prac naprawczych, wynosi 7 690,06 złotych brutto.

Naprawa pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) przy wykorzystaniu nowych części oryginalnych zapewnia przywrócenie tego pojazdu do stanu sprzed kolizji i nie doprowadzi do wzrostu wartości tego pojazdu.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i naprawy pojazdów k. 108-127 wraz z opinią uzupełniającą k. 168-208)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel, z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej, wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Zgodnie z treścią art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe, albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Pozwany nie kwestionował swej odpowiedzialności za szkodę w pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...) powstałą na skutek zdarzenia z 7 sierpnia 2016 roku. Jednakże w ocenie pozwanego przyznane i wypłacone dotąd odszkodowanie w wysokości 3 706,83 złotych w pełni szkodę tą kompensuje, zaś dochodzenie przez powoda kwoty 442,80 złotych jest bezpodstawne, bowiem zlecenie ustalenia kosztu naprawy prywatnej firmie nie było konieczne i nie pozostaje w związku ze szkodą z 7 sierpnia 2016 roku.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się zatem na ustaleniu wysokości należnego odszkodowania.

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i naprawy pojazdów, A. O., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził, że koszt przywrócenia pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) do stanu sprzed szkody powstałej 7 sierpnia 2016 roku, według cen z daty szkody, przy zastosowaniu nowych oryginalnych sygnowanych logiem producenta części zamiennych, a także przy przyjęciu stawki 100 złotych za roboczogodzinę prac

naprawczych, wynosi 7 690,06 złotych brutto (k. 108-127). W opinii uzupełniającej biegły rzeczowo i szczegółowo odniósł się do zarzutów strony pozwanej. Jednocześnie podkreślił, że naprawa przedmiotowego pojazdu przy wykorzystaniu nowych części oryginalnych bezsprzecznie zapewnia przywrócenie tego pojazdu do stanu sprzed kolizji i nie doprowadzi do wzrostu wartości tego pojazdu (k. 168-208).

Sąd w pełni podziela opinię podstawową i uzupełniającą biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący i zrozumiały na postawione pytanie, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została przez biegłego Z. K. zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Biegły przy wydawaniu opinii dysponował całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Zeznania świadka P. F. Sąd również podzielił w całości, albowiem potwierdziły one jedynie zaistnienie szkody, fakt zbycia wierzytelności i przeprowadzenia naprawy przedmiotowego pojazdu. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do kwestionowania możliwości zbycia przedmiotowej wierzytelności na rzecz osób trzecich w sytuacji, gdy sam poszkodowany nie wyczerpuje trybu odwoławczego od decyzji likwidatora szkody w przedmiocie wysokości przyznanego odszkodowania.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż w toku likwidacji szkody poszkodowany otrzymał tytułem odszkodowania kwotę 3 706,83 złotych, Sąd na podstawie powołanych przepisów zasądził od pozwanego na rzecz powoda różnicę pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym, a odszkodowaniem należnym zgodnie z opinią biegłego, to jest kwotę 3 035,77 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 8 września 2016 roku do dnia zapłaty.

Odsetki Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124 późn. 1152 z późn. zm.), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Za w pełni uzasadnione Sąd uznał również żądanie pozwu w zakresie kwoty 442,80 złotych stanowiącej koszt prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powoda przez rzeczoznawców samochodowych D. R. i M. J.. Powód, nie posiadając fachowej wiedzy, miał prawo zasięgnąć opinii biegłego, celem ustalenia, czy przyznane poszkodowanemu odszkodowanie zostało ustalone prawidłowo przez stronę pozwaną korzystającą przy sporządzaniu wycen z wiedzy rzeczoznawców, mających wiedzę i doświadczenie w zakresie wykonywania takich wycen.

Z uwagi na powyższe Sąd na podstawie powołanych na wstępie rozważań przepisów zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 442,80 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, to jest od dnia 25 października 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa, oraz na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 174 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 1 200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018r., poz. 300 j.t.), Sąd zwrócił pozwanemu kwotę 511,89 złotych tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki na opinię biegłego.